

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobce: **Ing. M. J.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2005, č. j. 33 Cad 150/2004 – 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 13. 6. 2005, č. j. 33 Cad 150/2004 – 48, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2004, č. x, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o zvýšení plného invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost (adresovanou Nejvyššímu správnímu soudu), v níž navrhoval, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek byl stěžovateli (jeho zástupci) doručen do vlastních rukou dne 26. 7. 2005 (úterý), což zástupce stěžovatele potvrdil vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z doručky založené ve spisu. Zástupce (JUDr. Lubomír Holba, advokát, AK Zlín, tř. Tomáše Bati 201) byl stěžovateli ustanoven krajským soudem (usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2005, č. j. 33 Cad 150/2004 - 37) k jeho žádosti, přičemž bylo vyhověno žádosti stěžovatele i v tom, aby ustanovený advokát byl ze Zlína. Na doručení rozsudku stěžovateli se v případě jeho zastoupení zástupcem vztahovalo ustanovení § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. – „*Má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci.*“

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl zástupci stěžovatele do vlastních rukou doručen v úterý dne 26. 7. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 27. 7. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 9. 8. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den - úterý - se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku zástupci, tedy úterý dne 26. 7. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 9. 8. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána doporučeně na poště Z., pod, dne 31. 10. 2005, tedy opožděně, přičemž byla vzdor výslovnému poučení v rozsudku, adresována Nejvyššímu správnímu soudu, a nikoliv Krajskému soudu v Brně. Nejvyšší správní soud potom musel tento nesprávný postup stěžovatele, kdy nedbal pokynů soudu, napravovat tím, že jeho podání postoupil Krajskému soudu v Brně (tedy tam, kam mělo být zasláno samotným stěžovatelem), a to za účelem provedení úkonů, které krajskému soudu přísluší před předložením věci k řízení o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2005, č. j. 33 Cad 150/2004 - 48, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že z obsahu spisu vyplývá, že stěžovatel dne 24. 8. 2005 telefonicky (a dále písemně podáním ze dne 8. 9. 2005) požádal krajský soud o prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 19. 9. 2005, č. j. 33 Cad 150/2004 – 59, žádosti stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nevyhověl (tuto skutečnost stěžovatel v kasační stížnosti zcela pominul). Výslovně přitom krajský soud poučil stěžovatele o povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Proti tomuto usnesení stěžovatel kasační stížnost nepodal. Usnesení nabylo právní moci dne 26. 9. 2005.

Stěžovatel, přes výslovné a opakované poučení krajským soudem o tom, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem, podal kasační stížnost, aniž by advokátem zastoupen byl. Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyplývá, že *stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání,*

které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. V situaci, kdy byla kasační stížnost podána jako opožděná, se Krajský soud v Brně, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) jinak příslušelo vyzvat stěžovatele k odstranění tohoto nedostatku, však již touto skutečností zabývat nemohl, a také se jí nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu